

3. *Начало и конец Третьей мировой войны*, Дуранкев Боян, София, 1999; Режим доступа: <https://chitanka.info/text/8190-nachaloto-i-krajat-na-tretata-svetovna-v>
4. «В поисках роста», Истерли Уильям, Режим доступа: <http://litresp.ru/kniga/ru/l/isterli-uilyam/v-poiskah-rosta>
5. *Экономика Болгарии в период 1949-2001 г.*, Илиев Иван, София, 2004.

References

1. *Structure and management of the economic system*, Mateev Evgeni, University of National and World Economy, Sofia, 2015.
2. *Epoch of growth. Lectures on neconomica*, Grigoryev Oleg, East-West, Sofia, 2016.
3. *The beginning and the end of the Third World War*, Durankev Boyan, 1999; Available at: <https://chitanka.info/text/8190-nachaloto-i-krajat-na-tretata-svetovna-v>.
4. *The Elusive Quest for Growth: Economists' Adventures and Misadventures in the Tropics*, William Easterly, MIT Press, Cambridge, Massachusetts, London.
5. *The Bulgarian economy during the period of 1949-2001*, Ivan Iliev, Sofia 2004.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Хитов Митко Михайлов, доктор економіки, Університет національного і світового господарства, кафедра «Маркетингу та стратегічного планування» – Софія, Болгарія
e-mail: mhitov@dir.bg

ДАННЫЕ ОБ АВТОРА

Хитов Митко Михайлов, доктор економіки, Університет національного і мирового хозяйства, кафедра «Маркетинга и стратегического планирования» – София, Болгария
e-mail: mhitov@dir.bg

DATA ABOUT THE AUTHOR

Mitko M. Hitov, a Ph.D. economist, University of National and World Economy, Department «Marketing and Strategic Planning» – Sofia, Bulgaria
e-mail: mhitov@dir.bg

УДК 65.012.32.009.12

ПРОЦЕС СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Юрченко Ю.О.

Предметом статті є теоретико-методологічні положення та практичні аспекти здійснення процесу стратегічного управління виробничо-господарською діяльністю будівельних підприємств. Метою статті є визначення теоретико-методологічних положень та обґрунтування практичних рекомендацій щодо здійснення процесу стратегічного управління виробничо-господарською діяльністю будівельних підприємств. Теоретико-методологічну основу дослідження становили загальнонаукові (діалектичний, структурно-функціональний) і спеціальні методи пізнання досліджуваних економічних явищ і процесів.

У статті на основі проведеного аналізу узагальнені методологічні положення здійснення процесу стратегічного управління виробничо-господарською діяльністю будівельних підприємств, включаючи характеристику його сутності та процедурних аспектів. Розкрита сутнісна характеристика стратегії та стратегічного набору для будівельних підприємств і обґрунтована необхідність їх розроблення із використанням комплексного системно-ситуаційного підходу. Представлене авторське бачення процесу формування і реалізації стратегії будівельних підприємств із описом змісту основних його визначальних етапів та у якості підсумку сформульовано методологічні рекомендації щодо формування і реалізації стратегії будівельних підприємств.

Підсумовуючи вищезазначене вважається доцільним розглядати стратегічне управління будівельним підприємством як сучасний інструмент управління розвитком будівельного підприємства, що спирається на інтелектуальний капітал як провідний актив і основу функціонування підприємства, який орієнтує діяльність підприємства на запити споживачів, дозволяє гнучко реагувати, адаптуватись до динаміки змін зовнішнього середовища та своєчасно реалізувати зміни на підприємстві.

Ключові слова: місія, стратегічне управління, стратегічний аналіз, стратегічні цілі, стратегія.

ПРОЦЕСС СТРАТЕГИЧЕСКОГО УПРАВЛЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ СТРОИТЕЛЬНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Юрченко Ю.А.

Предметом статьи является теоретико-методологические положения и практические аспекты стратегического управления производственно-хозяйственной деятельностью строительных предприятий. Целью статьи является определение теоретико-методологических положений и

обоснование практических рекомендаций реализации процесса стратегического управления производственно-хозяйственной деятельностью строительных предприятий. Теоретико-методологическую основу исследования составили общенаучные (диалектический, структурно-функциональный) и специальные методы познания исследуемых экономических явлений и процессов.

В статье на основе проведенного анализа обобщены методологические положения осуществления процесса стратегического управления производственно-хозяйственной деятельностью строительных предприятий, включая характеристику его сущности и процедурных аспектов. Раскрыта сущностная характеристика стратегии и стратегического набора для строительных предприятий и обоснована необходимость их разработки с использованием комплексного системно-ситуационного подхода. Представлено авторское видение процесса формирования и реализации стратегии строительных предприятий с описанием содержания основных его определяющих этапов и в качестве вывода сформулированы методологические рекомендации по формированию и реализации стратегии строительных предприятий.

В качестве вывода считается целесообразным рассматривать стратегическое управление строительным предприятием как современный инструмент управления развитием строительного предприятия, который опирается на интеллектуальный капитал как ведущий актив и основу функционирования предприятия, ориентирует деятельность предприятия на запросы потребителей, позволяет гибко реагировать, адаптироваться к динамике изменений внешней среды и своевременно реализовать изменения на предприятии.

Ключевые слова: миссия, стратегическое управление, стратегический анализ, стратегические цели, стратегия.

STRATEGIC MANAGEMENT PROCESS OF CONSTRUCTION ENTERPRISES

Yurchenko Y.A.

The subject of the article is theoretical, methodological provisions and practical aspects of the strategic management process of economic activity of construction enterprises. The aim of the article is to determine the theoretical and methodological provisions and justification of practical recommendations for implementing strategic management of economic activity of construction enterprises. Theoretical and methodological basis of the study included general scientific (dialectical, structural and functional) and special methods of studying the examined economic phenomena and processes.

The article on the basis of the conducted analysis summarizes methodological provisions of implementing the strategic management process of economic activity of the construction enterprises, including description of its essence and procedural aspects. Article also discloses characteristic of the construction enterprises strategy and strategic set and the necessity of its development using an integrated system and situational approach. The author's vision of the process of formation and implementation of the construction enterprises strategy with a description of the content of its main defining stages is represented and as a result the article formulates methodical recommendations on the formation and realization of construction enterprise strategy.

As a conclusion it is appropriate to consider the strategic management of the construction company as a modern management tool of the construction enterprise, which is based on intellectual capital as a leading asset and the foundation of the enterprise, which orients the activities on the demands of consumers, allows flexibly respond and adapt to dynamic changes of the environment and in time implement changes within the enterprise.

Key words: mission, strategic management, strategic analysis, strategic goals, strategy.

У сучасних умовах функціонування будівельних підприємств, які визначаються зростаючими потоками інформації і знання та загостренням конкурентної боротьби, відбуваються зміни у фундаменті розвитку і факторах економічного зростання, постає необхідність використання комплексного підходу до управління підприємством, що, в свою чергу, вимагає запровадження науково обґрунтованого підходу до здійснення процесу стратегічного управління діяльністю будівельних підприємств з метою розроблення та обґрунтування стратегій організаційно-економічного розвитку.

Науково-теоретична база здійснення процесу стратегічного управління представлена в роботах вітчизняних та зарубіжних вчених Д. Аакера, І. Ансоффа, Дж. Барні, К.Боумена, В.Верби, Т. Головка, Р. Гранта, Б.Карлоффа, Ж.-Ж. Ламбена, Г. Мінцберга, А. Наливайка, К. Омае, М. Портера, А.Дж. Стрікланда, Д. Тіса, А.А.Томпсона, Д. Хассі, А. Чандлера, Д. Шендель, З. Шершньової, К. Ендрюса та ін.

Предметом статті є теоретико-методологічні положення та практичні аспекти здійснення процесу стратегічного управління виробничо-господарською діяльністю будівельних підприємств. Метою статті є визначення теоретико-методологічних положень та обґрунтування практичних рекомендацій щодо здійснення процесу стратегічного управління виробничо-господарською діяльністю будівельних підприємств.

Поставлена мета обумовлює необхідність вирішення наступних завдань: узагальнення існуючих науково-теоретичних положень стосовно економічної сутності та особливостей стратегічного управління діяльністю будівельних підприємств; опис структури процесу здійснення стратегічного управління діяльністю будівельних підприємств та обґрунтування пріоритетних орієнтирів їх удосконалення в сучасних економічних умовах функціонування будівельних підприємств.

Теоретико-методологічну основу дослідження становили загальнонаукові (діалектичний, структурно-функціональний) і спеціальні методи пізнання досліджуваних економічних явищ і процесів.

У сучасних динамічних соціально-економічних умовах успішна діяльність будівельного підприємства передбачає його інтенсивний розвиток і зміцнення конкурентних позицій на ринку, що можливо здійснити лише на основі прийняття стратегічних рішень та виваженого використання інструментарію стратегічного управління.

За своєю сутністю стратегічне управління, на відміну від оперативного управління, покликане забезпечити функціонування будівельного підприємства і досягнення його цілей в довгостроковій перспективі на основі врахування динаміки факторів внутрішнього та зовнішнього середовища.

Серед визначальних особливостей стратегічного управління виробничо-господарською діяльністю будівельного підприємства вважається необхідним виділити наступні його характеристики:

- стратегічне управління спирається на інтелектуальний капітал як провідний актив будівельного підприємства;
- реалізується на основі прийняття управлінських рішень стратегічного характеру;
- орієнтує виробничу діяльність на задоволення запитів та потреб споживачів;
- є інструментарієм, який забезпечує гнучке регулювання, релевантні зміни в будівельному підприємстві, що відповідають викликам зовнішнього середовища і дозволяють отримати конкурентні переваги та адаптуватись до вектору змін зовнішнього та внутрішнього середовища;
- орієнтація на довгострокову перспективу розвитку будівельного підприємства.

Підсумовуючи вищезазначене вважається доцільним визначити стратегічне управління будівельним підприємством як сучасний інструмент управління розвитком будівельного підприємства, що спирається на інтелектуальний капітал як провідний актив і основу функціонування підприємства, та який на основі використання потенціалу будівельного підприємства орієнтує його діяльність на задоволення запитів споживачів, дозволяє гнучко реагувати, адаптуватись до вектору динаміки змін зовнішнього середовища та своєчасно реалізувати зміни на підприємстві. З точки зору процесного підходу стратегічне управління будівельним підприємством являє собою комплексний, багатостадіальний процес, який на основі використання цільового, комплексного, системно-ситуаційного та інтегрального підходів до діяльності підприємства дозволяє на основі прийняття рішень стратегічного характеру розробити стратегічні цілі розвитку будівельного підприємства, порівнювати їх з наявним потенціалом будівельного підприємства з метою визначення стратегічного розриву (інтервалу невідповідності між можливостями, зумовленими наявними тенденціями зростання підприємства, та бажаними орієнтирами, необхідними для вирішення нагальних проблем розвитку в довгостроковій перспективі) та приводити їх у відповідність із бажаним станом шляхом розроблення та реалізації стратегічного набору.

У структурі стратегічного управління можна виділити наступні основні етапи:

- стратегічний аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища;
- формулювання стратегічного бачення та місії організації;
- визначення стратегічних цілей діяльності будівельних підприємств;
- розроблення стратегічного набору для досягнення визначених цілей;
- реалізація системи стратегій у вигляді стратегічного набору;
- здійснення безперервного моніторингу та стратегічного контролю;
- оцінювання ефективності реалізації стратегій (визначення необхідності коригування місії, стратегічних цілей, стратегій або заходів по їх реалізації);
- коригування та адаптація стратегії до вектору динаміки змін зовнішнього середовища.

Першим базовим етапом у процесі стратегічного управління діяльністю будівельного підприємства є здійснення стратегічного аналізу діяльності будівельного підприємства, який інтерпретує стратегічне положення будівельного підприємства на основі виявлення змін, які відбувалися в його соціально-економічному оточенні, і визначення їх впливу на діяльність будівельного підприємства, а також за допомогою визначення переваг і ресурсів залежно від цих змін. Основною метою стратегічного аналізу діяльності будівельного підприємства є оцінка основних впливів на майбутній стан діяльності та визначення їх впливу на стратегічний вибір. У рамках стратегічного аналізу здійснюється аналіз зовнішнього середовища функціонування будівельного підприємства та прогнозування динаміки і вектору його розвитку; аналіз внутрішнього середовища та стратегічного потенціалу будівельного підприємства та прогнозування динаміки і вектору його розвитку; комплексний аналіз конкурентоспроможності будівельного підприємства.

У загальному випадку стратегічний аналіз являє собою процес оцінки стану і перспектив розвитку найважливіших, з погляду аналітика і розробника стратегії, умов і факторів діяльності організації, на основі інформації, отриманої в результаті дослідження зовнішнього середовища. Стратегічний аналіз використовується в якості інструментарію збору та перетворення даних, отриманих в результаті аналізу внутрішнього та зовнішнього середовища, в стратегію будівельного підприємства. На сьогодні, стратегічний аналіз широко застосовується для визначення тенденцій розвитку зовнішнього середовища, виявлення стратегічного розриву та відхилень від цілей при реалізації стратегічних рішень, а також для оцінки можливостей, доступних організації при виборі і реалізації стратегії.

Наступним етапом є розроблення та формулювання місії будівельного підприємства, яка відображає його загальну ціль, якісну роль, призначення та обґрунтування існування, а також визначається сукупність стратегічних цілей діяльності. На основі отриманих даних в рамках проведеного стратегічного аналізу діяльності будівельного підприємства формулюється портфель альтернативних стратегій будівельного підприємства.

При цьому, якщо звернутись до теоретико-методологічних джерел, можна прослідкувати, що поняття «стратегія» було запозичене із військової сфери та почало застосовуватися в економіці в другій половині ХХ ст. у зв'язку з прискоренням науково-технічного прогресу, загостренням конкурентної боротьби і, як наслідок, необхідності прийняття стратегічних рішень з метою забезпечення довгострокового успіху. Багатосапектність, багатовимірність та комплексність стратегії як економічної категорії пояснює наявність сукупності різноманітних підходів до її визначення у вітчизняній та зарубіжній науковій літературі.

У роботах П. Друкера і А. Чендлера йдеться про стратегію як систему довгострокових цілей підприємства, в рамках якої розміщуються необхідні для досягнення цих цілей ресурси. Основоположник стратегічного менеджменту І. Ансофф у своїй праці «Стратегічне управління» визначив стратегію як набір правил для прийняття рішень, якими організація керується у своїй діяльності [1, с. 43]. М. Мескон, М. Альберт і Ф. Хедоурі визначають стратегію як детальний всебічний комплексний план, призначений для того, щоб забезпечити реалізацію місії організації і досягнення її цілей [2, с. 65]. Р. Каплан і Д.Нортон визначають стратегію як набір гіпотез про причини і наслідки [3, с.105]. П. Ховарт зазначає, що стратегія створює рамкові умови для реалізації оперативних заходів, спрямованих на досягнення поставлених цілей, тобто тлумачить стратегію як набір цілей і шляхів їх досягнення. В. Білошапка і Г. Загорій відзначають, що стратегія - це довгостроковий якісно визначений напрям розвитку організації [4, с. 24]. За визначенням К.Р. Ендрюса під стратегією розуміється встановлення ідеальної аналітичної мети, для досягнення якої здійснюється ідентифікація складових ринкових можливостей підприємства, його загальної компетенції та ресурсів, власних цінностей та прагнень, підтвердження зобов'язань підприємства перед суспільством та його членами [5].

А. Стрікленд та А. Томпсон у своїх працях визначають стратегію як план управління підприємством, спрямований на зміцнення його позицій, задоволення потреб споживачів і досягнення поставлених цілей [6]. З.Е. Шершньова, С.В. Оборська під стратегією розуміють довгостроковий курс розвитку фірми, спосіб досягнення цілей, які вона визначає для себе, керуючись власними міркуваннями у межах своєї політики [7]. А. Наливайко характеризує стратегію як встановлений та переглянутий набір напрямків діяльності (мети та способів досягнення) для забезпечення поновлюваної відмітності та прибутковості [5].

Таким чином, теоретична основа стратегії не визначена однозначно: це система цілей, набір правил, план, напрямок. У той же час наведені вище визначення погоджуються в тому, що стратегія має довгостроковий і цілеспрямований характер. Виходячи із вищезазначеного, можна зробити висновок, що основними характеристиками стратегії є: цілеспрямованість; системний підхід; довгострокова перспектива. У даній роботі пропонується визначити стратегію будівельного підприємства як сукупність стратегічних управлінських рішень, які визначені у комплексній програмі дій, яка визначає пріоритети та стратегічні напрямки діяльності будівельного підприємства і спрямована на досягнення визначених довгострокових цілей за умови оптимального використання внутрішнього потенціалу та адаптації до зовнішнього середовища. За своєю сутністю стратегія будівельного підприємства є довгостроковим плановим документом, в якому наводиться також деталізація заходів щодо її досягнення.

З методологічної точки зору стратегія будівельного підприємства характеризується наступними визначальними особливостями:

- окреслює основні перспективні цільові вектори функціонування та розвитку будівельного підприємства та шляхи їх досягнення в довгостроковій перспективі на основі найбільш оптимального використання потенціалу підприємства та поєднання наявних ресурсів;

- має складну внутрішню структуру та функціонує у вигляді системи стратегій (стратегічного набору);
- основою функціонування та взаємодії будівельного підприємства із динамічним зовнішнім середовищем;
- постійно уточнюється на основі результатів здійснення безперервного моніторингу та стратегічного контролю з метою адаптації до викликів зовнішнього середовища та оптимального використання потенціалу підприємства;

- є науково-обґрунтованим інструментарієм розвитку, інтеграції та досягнення синергії діяльності будівельного підприємства;

- має комплексний, багатоаспектний та багатовимірний характер і розробляється вищим керівництвом на основі використання системно-ситуаційного підходу;

- відповідає наступним вимогам: реальність, тобто відповідність стану розвитку зовнішнього середовища, потенціалу будівельного підприємства, логічність її внутрішньої структури, гнучкість, синергія, внутрішня цілісність, наукова обґрунтованість.

Процес розроблення стратегії будівельного підприємства передбачає вибір та обґрунтування такого плану дій на ринку, який дозволить після здійснення діагностики внутрішнього та зовнішнього середовища будівельного підприємства, сформулювати чіткі практичні ефективні рекомендації щодо вибору тих чи інших альтернатив і розробити детальні заходи щодо забезпечення переважно інтенсивного розвитку будівельного підприємства. Формування стратегії будівельного підприємства – це процес, що характеризується визначенням стратегічних цілей розвитку будівельного підприємства, аналізом альтернативних методів та засобів їх досягнення, створенням портфеля альтернативних стратегій, вибором оптимальної системи стратегій (стратегічного набору), розроблення деталізованих заходів з її реалізації, постійним моніторингом та коригуванням.

Складність розроблення стратегії будівельного підприємства пов'язана з необхідністю врахування сукупності динамічних, нечітких, не завжди формалізованих цілей, врахування впливу мінливого внутрішнього та

зовнішнього середовища. Беручи до уваги багатоплановий та різноаспектний характер діяльності будівельних підприємств, на практиці постає необхідність у розробленні сукупності ієрархічно взаємопов'язаних стратегій, що у своїй цілісності формують так званий «стратегічний набір» [2, 5], який являє собою ієрархічно організовану систему взаємопов'язаних стратегій різних рівнів та типів, які розробляються будівельним підприємством на визначений проміжок часу з урахуванням визначальних особливостей функціонування, потенціалу та перспективних напрямків розвитку будівельного підприємства, а також визначає його стратегічну орієнтацію та позиціонування у зовнішньому середовищі на основі досягнення його стратегічних цілей.

Найбільш часто розробляють наступні різновиди стратегій, які утворюють «стратегічний набір» [1-5]: загальнокорпоративна (генеральна) стратегія для всього будівельного підприємства в цілому; загальні конкурентні за окремими бізнес-напрямами; функціональні для кожної з функціональних підсистем будівельного підприємства; ресурсні для створення належного ресурсного забезпечення з метою досягнення стратегічних орієнтирів загального, функціонального типів стратегій та стратегій бізнес-напряму.

Загальнокорпоративна стратегія описує загальний напрямок руху підприємства, розвитку його виробничо-збутової діяльності, показує, яким чином здійснювати управління різними стратегічними бізнес-одинацями будівельного підприємства з метою збалансування портфеля товарів і послуг та досягнення ефекту синергії. Стратегічні рішення даного рівня є найбільш складними, оскільки стосуються підприємства в цілому. Загальнокорпоративна стратегія формулюється на вищому рівні і є обов'язковою для всіх підрозділів будівельного підприємства, незалежно від ступеня їх автономії та децентралізації. В рамках загальнокорпоративної стратегії необхідно визначити поєднання і масштаби видів діяльності, сформувані портфель видів бізнесу, визначити ринки та визначальні пріоритети діяльності, найняти менеджерів на ключові посади.

За умови комплексної структури і диверсифікованої діяльності будівельного підприємства та наявності самостійних видів бізнесу та автономних бізнес-одинаць (підрозділів будівельного підприємства, які виконують повний цикл – маркетинг, виробництво, збут) розробляються також стратегії бізнес-одинаць.

Функціональна стратегія будівельного підприємства є забезпечувальною стратегією, яка визначає стратегічну орієнтацію та спрямованість певної функціональної підсистеми управління підприємством, яка забезпечує їй досягнення цілей, а також сприяє досягненню та керованості процесами реалізації загальнокорпоративної стратегії та місії будівельного підприємства. Функціональні стратегії мають підпорядкований характер по відношенню до загальнокорпоративної стратегії, тому повинні бути узгоджені з її цілями на напрямками. За функціональними видами діяльності будівельного підприємства виділяють: виробничу стратегію, ресурсну стратегію, інноваційну стратегію, логістичну стратегію, маркетингову стратегію, фінансову стратегію, інвестиційну стратегію, стратегію продажу, стратегію соціальної відповідальності підприємства.

Фінансову стратегію можна визначити як комплексний довгостроковий план організації будівельним підприємством системної діяльності по досягненню його фінансових цілей шляхом формування, розподілу (перерозподілу) та використання фінансових ресурсів. Вважається доцільним виділення стратегії управління інтелектуальним капіталом, яка спрямована на створення будівельним підприємством доданої вартості із обсягу явних і неявних знань, закладених у нематеріальних активах людського, організаційного капіталу і капіталу відносин, поєднуючи різноманітні аспекти підвищення конкурентоспроможності, інноваційного розвитку і зростання параметрів ефективності діяльності підприємств у галузі будівництва на основі нових форм і методів управління.

Товарно-ринкова або виробнича стратегія будівельного підприємства описує, які продукти, в яких обсягах будуть проводитися і для яких груп споживачів та ринків. Інноваційна стратегія характеризує інноваційну політику будівельного підприємства, які інновації та в яких підрозділах компанії будуть розроблятися і здійснюватися, вибір ключових напрямків розробки нових продуктів, терміни і витрати на їх розробку і впровадження, шляхи залучення і типи інновацій. Логістична стратегія будівельного підприємства розробляється з метою визначення загальної логістичної моделі будівельного підприємства, оптимальні маршрути та потоки постачання ресурсів, найбільш ефективні варіанти складування запасів і товарів.

Маркетингова стратегія будівельного підприємства визначає сегментацію ринку споживачів, цінову політику, відносини з клієнтами, поведінку по відношенню до конкурентів, рекламу і просування товарів і інші характеристики, що забезпечують будівельному підприємству найбільш успішний збут і зростання.

Ресурсна стратегія визначає, які види ресурсів будуть використовуватись в процесі здійснення будівельної діяльності, потреби в обсягах ресурсів, альтернативні ресурси та можливості їх використання, структура постачальників, способи економії ресурсів і інші їх техніко-економічні характеристики.

Після розроблення стратегії наступним етапом є реалізація стратегії, що включає розроблення детальних програм та планів реалізації стратегії, обґрунтування ресурсного забезпечення програм та планів реалізації стратегії, адаптацію підприємства до реалізації стратегії та управління змінами.

Невід'ємною складовою процесу реалізації стратегії являється процес моніторингу та стратегічного контролю, який являє собою безперервний циклічний процес дослідження ефективності впровадження заходів із реалізації стратегії на основі систематичного відстеження змін і зрушень у показниках функціонування будівельного підприємства. Важливим етапом є також здійснення оцінки ефективності реалізації стратегії, на основі якої робляться висновки про доцільність коригування та адаптації стратегії.

Підсумовуючи все вищезазначене можна зробити висновок, що у сучасних умовах функціонування будівельних підприємств запровадження процесу стратегічного управління діяльністю будівельного

підприємства є безумовним імперативом забезпечення його організаційно-економічного розвитку. Стратегічне управління будівельним підприємством є сучасним інструментом управління розвитком будівельного підприємства, що спирається на інтелектуальний капітал як провідний актив і основу функціонування підприємства, та який на основі використання потенціалу будівельного підприємства орієнтує його діяльність на задоволення запитів споживачів, дозволяє гнучко реагувати, адаптуватись до вектору динаміки змін зовнішнього середовища та своєчасно реалізувати зміни на підприємстві. З точки зору процесного підходу стратегічне управління будівельним підприємством являє собою комплексний, багатадільний процес, який на основі використання цільового, комплексного, системно-ситуаційного та інтегрального підходів до діяльності підприємства дозволяє на основі прийняття рішень стратегічного характеру розробити стратегічні цілі розвитку будівельного підприємства, порівнювати їх з наявним потенціалом будівельного підприємства з метою визначення стратегічного розриву (інтервалу невідповідності між можливостями, зумовленими наявними тенденціями зростання підприємства, та бажаними орієнтирами, необхідними для вирішення нагальних проблем розвитку в довгостроковій перспективі) та приводити їх у відповідність із бажаним станом шляхом розроблення та реалізації стратегічного набору.

Список використаних джерел

1. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия / И. Ансофф. – СПб.: Питер, 1999. – 416 с.
2. Мескон М., Альберт М., Хедоури Ф. Основы менеджмента / М. Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоури – СПб-Киев: Вильямс, 2008. – 672 с.
3. Каплан Р., Нортон Д. Сбалансированная система показателей. От стратегии к действию / Р. Каплан, Д. Нортон. – М.: Олимп-Бизнес, 2008. – 214 с.
4. Белошапка В. А., Загорий Г. В. Стратегическое управление: Принципы и международная практика / В. Белошапка, Г. Загорий. – К.: Абсолют-В, 1998. – 352 с.
5. Наливайко А. Теорія стратегій підприємства. Сучасний стан та перспективи розвитку: [Монографія] / А. Наливайко. – К.: КНЕУ, 2001. – 227 с.
6. Томпсон А.А. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии. / А. А. Томпсон, А. Дж.Стрикленд. – М.: Банки и биржи, ЮНИТИ. – 1998. – 576 с.
7. Шершньова З.Є. Стратегічне управління / З. Є. Шершньова, С.В. Оборська, Ю.М. Ратушний. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.

References

1. Ansoff I. Novaya korporativnaya strategiya [New corporate strategy]. – SPb.: Piter, 1999. – 416 p.
2. Meskon M., Albert M., Hedouri F. Osnovy menedzhmenta [Basic concepts of anagement]. – SPb-Kiev: Vilyams, 2008. – 672 p.
3. Kaplan R., Norton D. Sbalansirovannaya sistema pokazateley. Ot strategii k deystviyu [Balanced system of indicators. From strategy to action]. – М.: Olimp-Biznes, 2008. – 214 p.
4. Beloshapka V.A., Zahoryy H.V. Stratehicheskoe upravlenye: Pryntsyipy I mezhdunarodnaya praktyka [Strategic management: principles and international practice]. – К.: Absolyut-V, 1998. – 352 p.
5. Nalyvayko A. Teoriya stratehiy pidpryyemstva. Suchasnyy stan ta perspektyvy rozvytku [Theory of strategy of enterprises. Current state and development prospectives]. – К.: KNEU, 2001. – 227 p.
6. Tompson A.A. Stratehicheskyy menedzhment. Iskusstvo razrabotky i realizatsii stratehii [Strategic management. Art of strategy development and implementation]. – М.: Banky y byrzhzy, YuNITI. – 1998. – 576 p.
7. Shershnova Z.E. Strategichne upravlinnia [Strategic management]. – К.: KNEU, 2004. – 699 p.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Юрченко Юлія Олександрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної теорії, Київський національний університет будівництва і архітектури.
e-mail: yuliia.yurchenko@gmail.com

ДАНИЕ ПРО АВТОРА

Юрченко Юлия Александровна, кандидат экономических наук, доцент кафедры экономической теории, Киевский национальный университет строительства и архитектуры.
e-mail: yuliia.yurchenko@gmail.com

DATA ABOUT THE AUTHOR

Yurchenko Yuliia Aleksandrovna, Ph.D. in economics, Associate Professor
Kyiv University of Construction and Architecture
e-mail: yuliia.yurchenko@gmail.com

Рецензент:

Лич В.М., д.е.н., проф., завідувач кафедри економічної теорії, Київський національний університет будівництва і архітектури.